

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie:

1) S. R.

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i in.,

2) K. W.

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i in.

3) L. K.

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 91 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 11 września 2019 r.,

wniosków obrońców skazanych: adw. Z. Ć. i J. B. (obrońców skazanego S. R.),

adw. P. K. (obrońcy skazanego K. W.) oraz adw. R. N. (obrońcy skazanego L. K.

)

o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 3 lipca 2018 r., sygn. akt II AKa (...),

p o s t a n o w i ł:

**nie uwzględnić wniosków obrońców skazanych S. R. , K. W. i
L. K. o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku.**

UZASADNIENIE

Możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według którego to przepisu orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Od dawna przyjmuje się w judykaturze, że korzystanie z rozwiązania przewidzianego w art. 532 k.p.k. może mieć miejsce tylko wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na oczywistą ich zasadność.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że argumentacja przytoczona w kasacjach wywiedzionych przez obrońców skazanych S. R., K. W. i L. K. nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej, a więc oczywistej wadliwości kwestionowanego wyroku Sądu odwoławczego.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji.

I.n